

Digitaliseret af | Digitised by

Forfatter(e) | Author(s):

Mikkelsen, J.; Samlede af J. Mikkelsen.

Titel | Title:

Flerstemmige Sange til Skolebrug

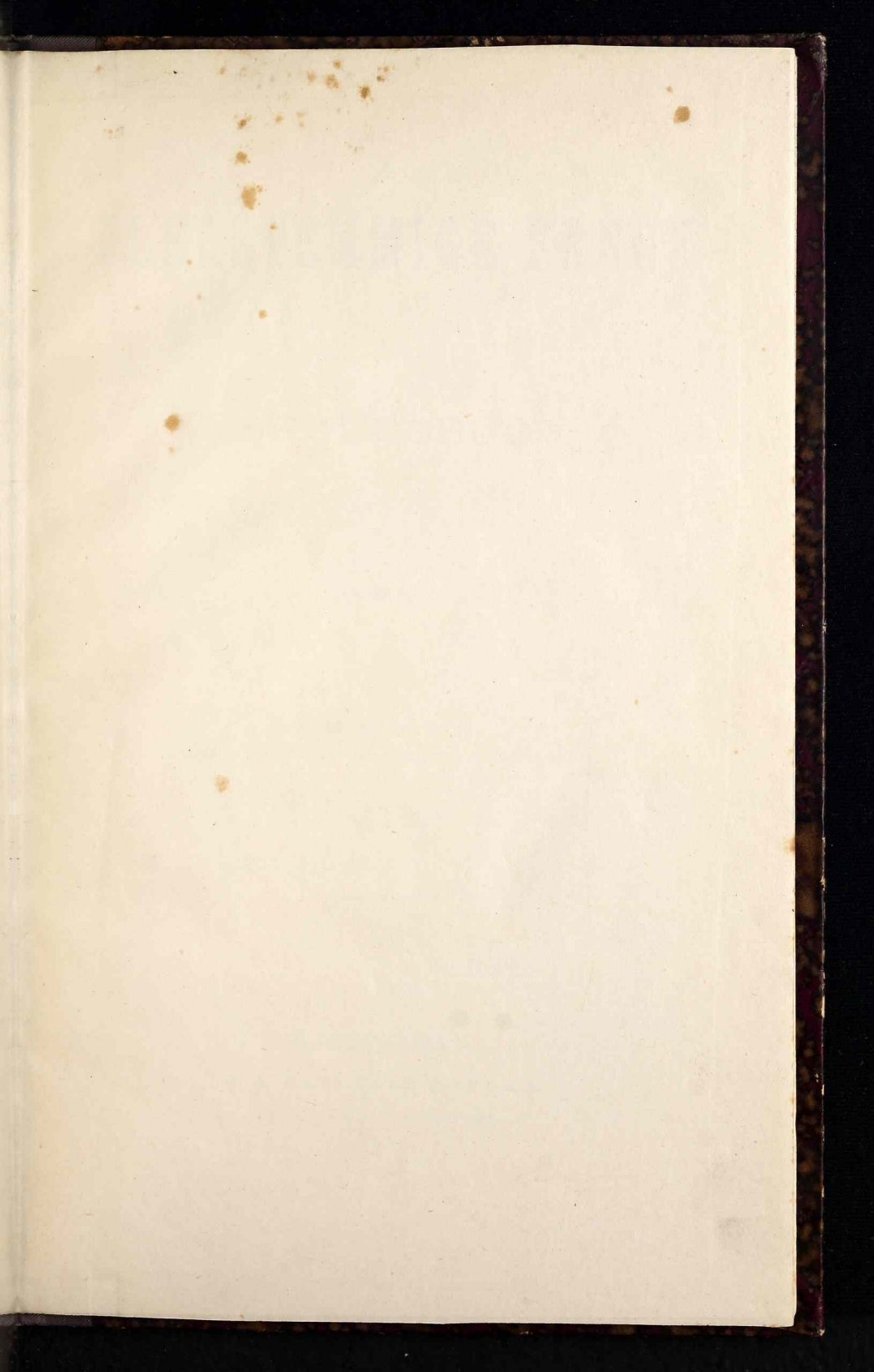
Udgivet år og sted | Publication time and place: Kbh : C. A. Reitzel, 1887

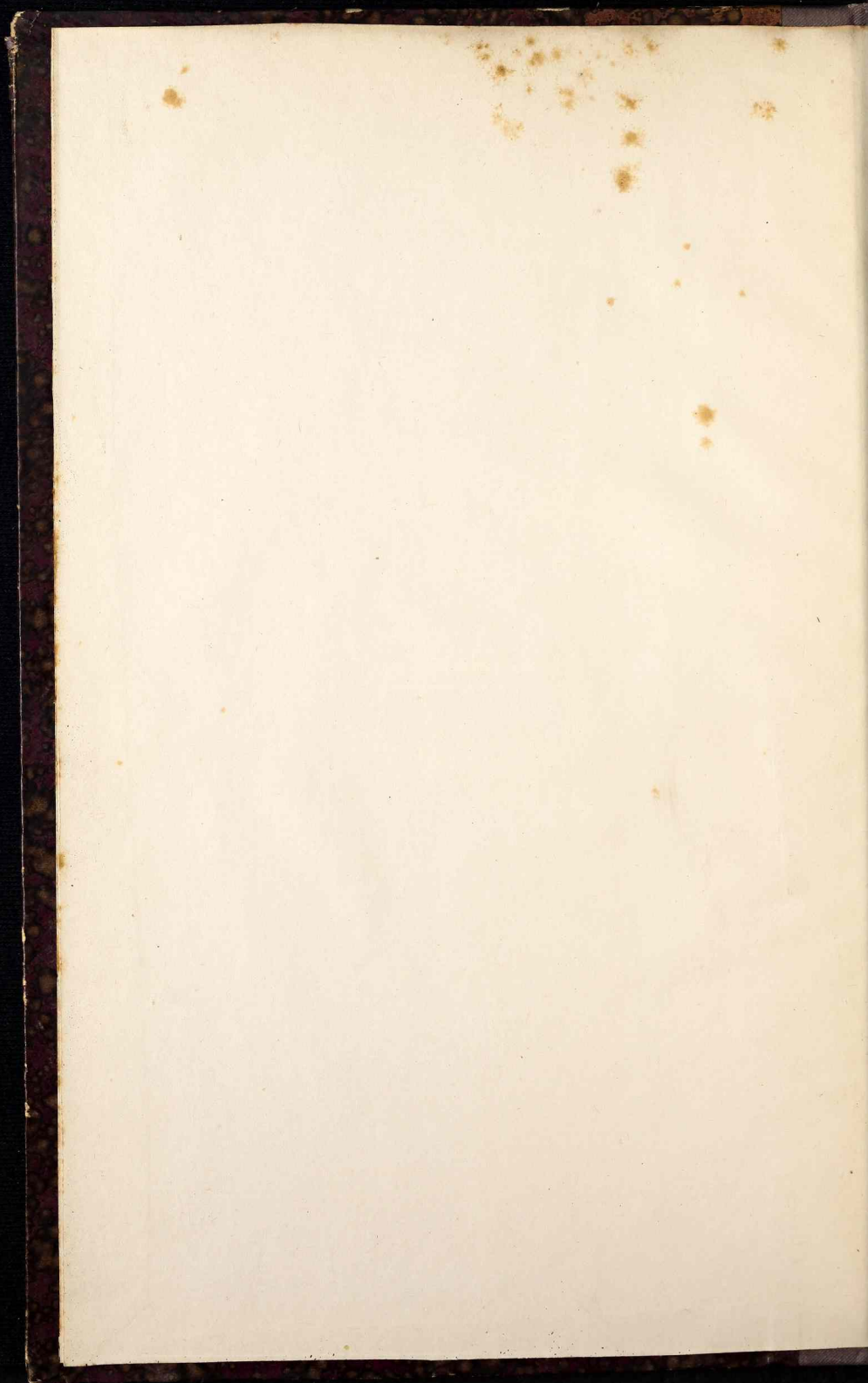
DK

Værket kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge PDF-filen til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work may be copyrighted in which case the PDF file may only be used for personal use. If the author died more than 70 years ago, the work becomes public domain and can then be freely used. If there are several authors, the year of death of the longest living person applies. Always remember to credit the author

FLERSTEMMIGE SANGE

TIL

SKOLEBRUG.

SAMLEDE

AF

J. MIKKELSEN,

LÆRER I SANG VED BORGERDYDSKOLEN PAA KRISTIANSHAVN.

KJØBENHAVN.

C. A. REITZELS FORLAG.

FR. G. KNUDTZONS BOGTRYKKERI.

1887.

FLEERSTEMMIGE SANGE

SKOLEBRUG

SKOLET

J. MIRELSEN

1887

RENNENHAT

C. A. REITZEL BOMT

1887

1887

For at forebygge mulige Misforstaaelser ved Anskaffelsen og Brugen af to af mig udgivne Skolesangbøger, nemlig nærværende »Flerstemmige« Samling og en anden betitlet: »Tostemmige Sange til Skolebrug«, hvilke forøvrigt have lidt over en halv Snes Sange tilfælles, skal jeg her tillade mig at bemærke, at jeg ved Udarbejdelsen af de nævnte Sangbøger væsentlig har tænkt mig disse benyttede saaledes, at den tostemmige Samling særlig anvendtes i Pige- og mindre Drengeskoler, hvor kun den tostemmige Sang dyrkes, medens den flerstemmige Samling benyttedes i større Pige- og Drengeskoler (Latin- og Realskoler). Som det heraf vil fremgaa, maa altsaa de to Sangbøger holdes ude fra hinanden, og ikke den ene betragtes som staaende i Forbindelse med den anden.

Kjøbenhavn, i Oktober 1887.

J. Mikkelsen.

Forklaring

over

de forskjellige i Bogen forekommende fremmede (italienske)
Kunstudtryk og Tegn.

al, til.

andante, gaaende.

andantino, mindre langsomt end *andante*.

allegro, hurtig, muntert.

allegro moderato, hurtig, dog maadeholdende.

allegretto, muntert, mindre hurtig end *allegro*.

cantabile, melodiest.

con moto, med Bevægelse.

da capo, fra Begyndelsen.

e, og.

energico, kraftig.

fine, Slutning.

largo, bredt, langsomt.

larghetto, mindre bredt end *largo*.

leggiero, let.

lento, langsomt.

maestoso, majestætisk.

moderato, maadeholdende.

più, mere.

poco a poco, lidt efter lidt.

poco lento, lidt langsomt.

rall., *rallentando*, tøvende, aftagende i Hurtighed.

rigoroso, strængt (i Takt).

risoluto, bestemt.

ritard., *ritardando*, ligesom *rallentando*.

sostenuto, udholdt.

staccato, afstødt.

string., *stringendo*, ilende, tiltagende i Hurtighed.

tempo, Takt, Tidsmaal; *a tempo*, *tempo 1mo*, det første Tempo.

tempo di marcia, i Marchtakt.

vivace, livlig.

pp., *pianissimo*, meget svagt.

p., *piano*, svagt.

mf., *mezzoforte*, halv stærkt.

f., *forte*, stærkt.

ff., *fortissimo*, meget stærkt.

cresc., *crescendo*, efterhaanden tiltagende i Styrke.

decresc., *decrecendo*, aftagende i Styrke.

Tostemmige Sange.

Nr. 1. Norden.

Risolut.

Efter J. Gläser.

1. Høj - e Nord, San - gens Bo! - ik - ke den, der dva - le-
 2. Høj - e Nord, Haa - bets Borg! hvor det op i Mul - met
 3. Høj - e Nord, Kæm - pe - hal! det er Tid at Kraf - ten

bin - der - den, der tæn - der Glød paa Kin - der, først gjør fri og
 væl - der, hvor u - træt - te - lig det mel - der Vaar - fryd ef - ter
 kjen - des, det er Tid, at Se - ner spæn - des, Tid til Sti - gen

saa gjør fro! Kald dit Kor fra Sko - vens Sa - le! lær i
 Vin - ter - sorg; nyn det ind i Dren - ge kjæk - ke, saa de
 el - ler Fald. Kald paa Hel - te - ne, der blun - de; saml i

Sky det Vin - ger slaa! Vin - ger slaa! ja, lær det da - le
 le ad Jæt - ters Larm! Jæt - ters Larm! ja, lad det læg - ge
 et de skil - te Raad! skil - te Raad! ja, og i Mun - de

dy - best ned til Bon - de - vraa!
 Lys i Tan - ken, Staal i Arm!
 læg os Or - det, som er Daad! C. Hostrup.

NB. De Steder i Sangene, hvor der, foruden i Pauserne, skal tages Aande, ere betegnede med +.

Nr. 2. Danmark.

Tempo di Marcia.

Efter J. O. E. Horneman.

1. Æld-gam-le Dan-mark! Pa-ra-dis i Nor-den! Søn-ner-nes
 2. Frugt-bar er Jor-den, som de Dan-ske dyr-ke, gav-mild er
 3. Æld-gam-le Dan-mark! fa-gert er hvert Min-de, som i din

Stolt-hed og Det-re-nes Lyst! Sol-kys-set tryl-ler
 Ha-vet og skov-kran-ste Fjord; daad-rig er Fol-ket;
 For-tids Hi-sto-ri-e staar, men end-nu me-re

Ro-ser frem af Jor-den, Bø-gen staar Vagt ved den smi-len-de Kyst.
 For-tids Min-der styr-ke Nu-ti-dens Slægt, som ved Bæl-ter-ne bo'r.
 fa-ger er din Kvin-de, Mo-der for Slæg-ten, som Frem-ti-den faar.

Lær-ken den lil-le glad slaar sin Tril-le o-ver en Grav fra
 Eb-be kan dra-ge Bøl-gen til-ba-ge, men ef-ter Eb-be
 Fag-rest af al-le vil jeg dog kal-de, Danmark! dig selv i

Kæm-per-nes Tid. Eng-hø-et duf-ter, og fra Sø det luf-ter,
 kom-mer der Flod. Nu-tid kan dra-ge Græn-sen til-ba-ge,
 som-mer-lig Dragt. Gud vil mod Fa-re sik-kert dig be-va-re,

Ski-bet faar Med-bør, nu kom-mer det hid.
 Frem-tid den sæt-te, hvor for-dum den stod.
 han vil dig skær-me mod Fjæn-der-nes Magt. V. d.

Nr. 3. Danmarks Vaar.

Andantino.

Efter J. O. E. Horneman.

1. I Danmarks Bø - ge - lun - de der er saa godt at bo, i -
 2. Var her en e - vig Sommer, da var her in - gen Vaar, men

mel - lem Sø og Sun - de har Dan - skens Sind kun Ro: saa'
 Danmarks For - aar kom - mer med Blom - ster ny hvert Aar. Se

vi kun Pal - me - bla - de og Pin - jer paa vor Jord, sang
 Bøl - ger - ne, de fly - de, hvor før i Baand de laa, og

vi vist ej saa gla - de, som her hvor Bø - gen gror.
 Træ - er - ne, de bry - de, de Liv og Som - mer spaa.

3.

Og Danmarks Foraar kommer,
 Udraabt af Fuglerøst,
 Det varsler om en Sommer
 Og om saa rig en Høst,
 Og Ord og Toner flyde,
 Hvor før i Baand de laa,
 Og Blomster smaa fremskyde
 Selv i den mindste Vraa.

Mads Hansen.

Nr. 4. Midsommervise.

Moderato.

Efter P. E. Lange-Müller.

1. Vi el-ske vort Land, naar den sig-ne-de Jul tæn-der
2. Vi el-ske vort Land, men ved Mid-som-mer mest, naar hver
3. Vi el-ske vort Land, og med Svær-det i Haand skal hver

Stjær-nen i Træ-et med Glans i hvert Øj-e, naar om
 Sky o-ver Mar-ken Vel-sig-nel-ser sen-der, naar af
 u-den-vælts Fjæn-de be-red-te os kjen-de, men mod

Vaa-ren hver Fugl o-ver Mark, un-der Strand la-der
 Blom-ster er flest, og naar Kvæ-get i Spand gi-ver
 U-fre-dens Aand o-ver Mark, un-der Strand vil vi

Stem-men til hil-sen-de Tril-ler sig boj-e; vi
 ri-ge-ligst Ga-ve til flit-ti-ge Hæn-der; naar
 Baa-let paa Fæ-dre-nes Grav-høj-e tæn-de; hvert

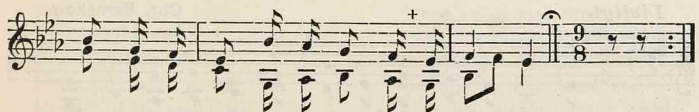
Ga-de,
 trom-ler,
 Trol-de,

syn-ger din Lov o-ver Vej, o-ver Ga--de, vi
 ik-ke vi pløj-er og har-ver og trom--ler, naar
 Sogn har sin Hex og hver By si-ne Trol--de, dem

kran-ser dit Navn, naar vor Høst er i La - - de; men den
Ko - en sin Mid-dag i Klø-ve-ren gum - - ler; da gaar
vil vi fra Li - vet med Glæ-desblus hol - - de; vi vil

Som-me-rens Hjør-ter, saa var-me, saa gla-de.
Lam-met, der frit o-ver En-gen sig tum-ler.
Hjør-ter-ne al-drig bli'r tviv-len-de kol-de!

Holger Drachmann.

Nr. 5. Sagaen.

Andante con moto.

Efter H. Rung.

1. Det er hel un-der - ligt et Sprog hun har, den gam-le
ej i Dag og ej i Gaar, o Dan-ne-mark, du

Sa - ge, hun ta - ler kun saa jævnt og dog saa snildt om gam-le
kjæ - re! Du fik de un-der - li - ge Kaar, du skal til Gra-ven

Da - ge, et Spejl hun fø - rer i sit Skjold, hvor Ny-aar sig med
bø - re, de stan-de fast paa Norners Skjold, de klin-ge gennem

He-den-old i Lig-nel-se for - e - ne. 2.V. Ja
hver en Old i sø - de Ve-mods To - ner.

N. F. S. Grundtvig.

Nr. 6. Tymme Sjællandsfar.

Livligt.

Chr. Barnekow.

(Udsat af Komponisten.)

1. Det var Tym-me Sjællandsfar, Helt i Bon-de-klæ - der,
2. Knud vil vin-de Gods og Gavn, Hær-værk vil han ø - ve;
3. Gam-mel Va - ne bi - der bedst, dog, med Skam at si - ge,

skjønt ej Her-re-skjold han bar, vandt han Navn og Hæ-der.
Ed-mund slaar for Fæ-drestavn som en tir-ret Lø-ve,
den-ne Sin-de var det næst, Da-ner maat-te vi-ge.

Hvo ham fulg-te, har vi glem't, Tym-mes Navn har Sax-o gjemt
hæv-ne vil han haardt i Dag: Ang-ler veg for dan-ske Slag,
So-ver Rolfs og Reg-ners Aand? Ban-ret faldt i Fjen-de-haand,

tro blandt kjæ-re Min-der.
hvor paa Val-de mød-tes.
hilst af Hur-ra-raa-bet.

4.

Det var Tymme Sjællandsfar,
Brat han endte Nøden:
•Livo ej Niddingshjærte har,
Kæmpe kjækt til Døden!
Har vort Banner Fjenden brudt,
Majen har i Mængde skudt
Danske Sejersfaner!.

5.

Grønne Gren paa skarpen Spær
Tymme højt mon bære:
•Fremad, Landsmænd, en og hver!
Slaa for Danmarks Ære!
Finde skal dog Fjenden vist,
Den ler bedst, som ler til sidst,
Fremad! følg min Fane!.

6.

Bøgen herlig baned Vej
For den raske Skare,
Jernside magted ej
Valen at forsvare;
Men, hvor Tymmes Banner stod,
Danske skrev med Anglers Blod
Røde Sejersruner.

7.

Ej for intet Saga har
Ristet snildt med Staven
Tymme Banner Sjællandsfar
Helteros paa Graven.
Medens Bøgen grønnes end,
Leve skal blandt danske Mænd
Fødrenes Bedrifter!

Efter G. P. Brammer
ved C. J. Brandt.

Nr. 7. Kong Skjold.

Poco lento.

Efter H. Nutzhorn.

1. I gam-le Da-ge det var en Gang, at dan-ske Folk var
2. Da kom en Sne-ke for ful - de Sejl med Le-ve-ho-ved og

Kon-ge-trang; de go-de græd, og de on-de lo; hvor
Hjær-te-spejl, med Guld og Vaa-ben og Stads om Bord, men

in-gen heg-ner, kun Tor-ne gro.
ik-ke en Sjæl ved Mast og Ror.

3.

Dog var der Liv, for en lille Dreng
Alene laa i den store Seng;
Et Neg var bundet med Ax og Straa,
Det hviled Drengen sit Hoved paa.

5.

De satte Neget da paa dets Rod,
Hvor Danekongen han ellers stod;
Saa tog de store den lille op
Og kjønt ham satte i Axetop.

4.

Hvor det i Landet blev hørt og spurgt,
Det tyktes alle et Jærtegn stort;
De hvisked': 'Barnet er Odins Søn,
Til Drot os skikket fra ham i Løn!'

6.

Da nyt man spurgte med Vaabengny,
Og højt det gjalded' i vilden Sky:
•Hil dig, vor Kønning, bliv stærk og bold,
Saa Skjalde sjunge om Danmarks
Skjold!'

N. F. S. Grundtvig.

Nr. 8. Absalon.

Kraftigt, ikke for langsomt.

Chr. Barnekow.

(Udsat af Komponisten.)

1. I Danmark to-ner Kæm-pe-sang blandt tusend Kæm-pe-høj-e: af
2. Med Bi-spe-sta-ven Kæmpen staar, en Kønning mel-lem Kler-ke: med

Hav og Vang har Dan-sken Syn for
in - gen slaar som Ab - sa - lon, hin

Hel - te - færd paa Hav og Vang har Dan-sken Syn for
Or - dets Gla-vind in - gen slaar som Ab - sa - lon, hin

Oj - e. Men gi - ver Stor - daad
ster - ke. Saa læn - ge Kir - ken

Oj - e. Men gi - ver Stor-daad e - vigt Navn, og
ster - ke. Saa læn - ge Kir - ken staar i Nord, og

for Gud og Drot og
ej be - dre Røst fra

er det stort at stri - de for Gud og Drot og
Her - rens Ord har Tun - ge, ej be - dre Røst fra

Fø - de-stavn, — saa sjung om Ax - el Hvi - de!
høj - e Kor skal Her - rens Fred ud - sjun - ge.

3.
Men æsker Freden Kamp og Blod,
Sig ruster Herrens Kæmpe;
Med Peders Sværd den Hyrde god
Ej farer frem med Lempe;
Med Hellebard og Brynje blaa,
Paa Hingsten Bispens skinner;
Paa blodig Val ej Dansken saa'
En større Sejrvinder.

4.
Og gjælder det Søhenedyst
Ved Stavn paa høje Vove,
Til Sejer kalder Axels Røst
Blandt danske Masteskove.
For Axels Aasyn Venden veg,
Og frelst blev Danmarks Rige;
For Axels Aand i Orlogsleg
Skal Danmarks Fjender vige.

5.
Og fødes Daad af vise Raad
I Skjoldungdrottens Sale,
Til Valdemarers store Daad
Maa Absaloners Tale.
Saa længe Danmarks Trone staar,
Ej Axels Ros forgættes;
Til stolte Axelstad forgaar,
Hans Navn skal ej udslettes.

6.
Ved Sørø Kirken, hellig, stor,
Omhvælver Heltegraven;
End staar i Sten bag høje Kor
Bisp Absalon med Staven;
Her stod hans Værk, her staar hans
Grav, —
Gid her hans Aand sig svinge
Hen over Templet, han os gav,
Med lyse Fønixvinge!

B. S. Ingemann.

Nr. 9. Olaf Rye.

*Med Kraft, temmelig hurtigt.*Chr. Barnekow.
(Udsat af Komponisten.)

1. Herr O - laf Rye var en Kæm - pe bold, han fik paa
 2. Herr O - laf kæm - ped en Ju - li - dag, han skrev en
 3. Hans Bau - ta - sten den knej - ser mod Sky, den hæ - ver

Fjen-den Ram, vi - ed sit Sværd ved Thy - ras Vold,
 blo - dig Ring; for - rest han faldt for Dan - marks Sag,
 Is - sen rank, Mæn - de - ne flok - kes om O - laf Rye,

svang det paa Dyb - bøls Kam.
 Mæn - de - ne trindt om - kring.
 som de i Dø - den sank.

4.

Brigaden stiller en Gang paany,
 Fylket Skjold mod Skjold,
 Forrest da rider Herr Olaf Rye
 Fremad mod Thyrs Vold.

5.

At Herren raader for Sejr og Fald,
 Vi trostigt lide paa;
 Lever dog Danmarks Navn, da skal
 Ej Olaf Ryes forgaa.

J. Helms.

Nr. 10. Soldaten paa Valpladsen den 6te Juli 1849.*Tempo di Marcia.*

Efter J. O. E. Horneman.

1. Læg Mu-sket-ten til Kin-den, se Fjen-der-ne fly! hor det reg-ner med
 2. Se det rul-len-de Træng gennem Hul-vej-en for-Hosten fny-ser-der

Bly fra den ild-svang-re Sky! A-van-cer, a-van-cer o-ver
 har vi den lil-le Ma-jor-saa maa Fjen-den af-sted, Luf-ten

Mark, o - ver Hegn; vi faa Sol - skin i Dag ef - ter saa - dan en
blev ham for kvalm, vi har fløj - tet ham væk med det run - gen - de

Regn. Se, der blin - ker et Skud, det var sig - tet ret flot, Kam-me-
Malm. Am - bu - lan - cæn vil hen - te mig, nej kjær kun jer Vej! hent min

rat, jeg er ramt, naa lad det væ - re godt! A - van - cer, a - vancer, det er
Na - bo - far - vel! jeg be - hø - ver jer ej!

præg - tigt at dø, naar man slaas for sit Fæ - dre - ne - land og sin Mø.

3.

«Avancer, avancer!» det Signal er min Lyst,
Den Musik skal i Dødsstunden blive min Trøst!
Hvad! der nede i Skoven gjør Fjenderne Holdt —
Jeg vil med — jeg vil med — ak, mit Blod bliver koldt.
Saa farvel Kammerat! — o, men hils i mit Hjem!
Hils dem alle — og sig, jeg vil bede for dem.
Avancer, avancer, det er prægtigt at dø,
Naar man slaas for sit Fædreland og sin Mø.

4.

Der er Jubel der henne — hvor kommer den fra?
Er det ham eller os? Der er Solen! Hurra!
Højt fra Skansen der oppe der vajer et Flag!
Det er Dannebrog! Tak! — vi har sejret i Dag.
Se den elskede Fane — den straal'er saa ren!
Ha! det Syn — det kan trænge til Marv og til Ben!
Saa farvel! saa farvel! — det er prægtigt at dø,
Naar man slaas for sit Fædreland og sin Mø.

Nr. 11. Slesvig.

Af „Landsoldaten“.

Efter Th. Thaulow.

Andantino.

1. Sles-vig, vort el-ske-de, om-strid-te Land! Du, som saa
 2. End er vor Trost paa vor jærn-haar-de Vej, dej-li-ge
 3. Om-strid-te er vi, dog e-ni-ge i, Dan-kon-gen

haardt bli-ver tyn-get af Aa-get, ej fra dit Mo-der-land
 Haab, som dog al-drig kan sluk-kes: det, at vort Bar-ne-baand
 vi som vor Fyr-ste vil kal-de! El-ske-de Drot med hver

vri-stes du kan; thi du er bun-den ved Hjør-tet og
 bry-der man ej, det, at ej Mo-de-rens Hjør-te kan
 Dansk staa os bi! al-le med dig vil vi staa el-ler

Spro-get, Brø-dre, hold ud, hol-der tap-pert ud,
 luk-kes, det-te, at en Gang i sa-lig Lyst
 fal-de! Hvad der end sker, vi vil hol-de Stand,

stol paa vor Sag, men dog først paa Gud.
 Bar-net faar ud-grædt ved Mo-ders Bryst. } Sles-vig, Sles-vig,
 al-drig vi svig-te vor Drot og Land.

om-strid-te Land.
 Dan-ne-marks Land.
 el-ske-de Navn.

Th. Thaulow.

Nr. 12. I Skoven.

Allegretto vivace.

Efter J. Chr. Gebauer.

1. Der er saa travlt i Sko - ven for - ne - den og for-
 2. Og Vi - el - sen og Ta - len be - sor - ger Nat - ter-

o - ven; thi nu skal So - lens Bryl - lup staa, og Bru - den har alt
 ga - len, og al - le de Vi - o - ler blaa er hen - des Bru - de-

Kom ud - - - !
 Kran - sen paa. } Kom ud, kom ud, kom ud, kom
 pi - ger smaa. }

ud! thi Bø - gen er saa kjen en Brud.

3.

Den Snegl paa sorte Sokker,
 Han møder nok som Klokke;
 Men Gjægen han er Organist,
 Og spiller med fra først til sidst.
 Kom ud, o. s. v.

4.

Og Fuglekoret sjunger,
 Saa højt i Hal det runger;
 Da suser der en Aftenvind,
 Og Solen kysser Brudens Kind!
 Kom ud, kom ud!
 Thi Bøgen er saa kjen en Brud.

Chr. Richardt.

Nr. 13. Skovsang.

Allegro moderato.

Efter N. W. Gade.

mf *f*

1. Vi van - dre sam - men Arm i Arm, kun Ven - skab bo'r i
 2. Vel - kom - men da, o Bø - ge - skov! som kran - ser smukt de

mf *f*

mf

Sind og Tan - ke, vi dra - ge bort fra Sta - dens
 dan - ske En - ge, vor Sang ud - bre - de skal din

mf

Larm for i Guds fri Na - tur at van - ke; vi
 Lov med To - ner dybt fra Hjør - tets Stræn - ge; thi

p *p*

hil - se Fug - lens mun - tre Sang og lej - re os ved
 naar vi se dit ly - se Blad, dit Far - ve - skjær, de

p *p*

Kil - dens Vo - ve, vi jub - le højt i Da - ne - vang og
 ran - ke Stammer, da fø - ler hver sig fro og glad, en

i de fri - ske Bø - ge - sko - ve.
 u - kjendt Fryd vort Hjør - te ram - mer.

3.

Din Løvsal vinker os jo ud
 Fra Larmen til den Rø, du freder,
 Vi komme derfor paa dit Bud
 Og nyde Glæden, du bereder.
 Vi leged' alt i Barndomsaar
 I Løvet under dine Kroner,
 Til Gjengjæld nu vor Tak du faar
 Ved Lov og Pris i Sangens Toner.

Emil.

Nr. 14. Hilsen til Vaaren.

Allegretto.

Efter Robert Schumann.

(2den St.)

1. Dig hil - se vi saa man - gen Gang, o skjen - ne, skjen - ne
 2. Naar En - gens Blom - ster sprin - ge ud, o skjen - ne, skjen - ne
 3. Hvor dej - ligt er dit For - aarsskjær, o skjen - ne, skjen - ne

- Vaar! Sig, hø - rer du vor Vel - komst - sang, skjen - ne, skjen - ne
 Vaar! Og Sko - ven staar i For - aars - skrud, skjen - ne, skjen - ne
 Vaar! Al - ver - den gjør du lys og skær, skjen - ne, skjen - ne

- Vaar? Al - na - tu - ren glæ - der sig
 Vaar! Da vaag - ner at - ter Bjærg og Dal,
 Vaar! Glæ - den i dit Føl - ge gaar,

- ved det før - ste ly - se Blik fra dig, saa in - der - lig!
 og da slaar den hul - de Nat - ter - gal i Lun - dens Sal!
 Sol - skin he - le Li - vet af dig faar, du skjen - ne Vaar!

Nr. 15. De nordiske Studentsangere.

Allegro rigoroso.

Efter J. P. E. Hartmann.

pp leggiero

1. Vi flyg - ti - ge Sven - de, vi dra - ge af Land, vi flyg - ti - ge Sven - de, vi
 2. Vi ly - sti - ge Sven - de op - løf - te vor Røst, vi ly - sti - ge Sven - de op -
 3. Vi tro - fa - ste Sven - de, vi hol - de vort Ord, vi tro - fa - ste Sven - de, vi

dra - ge af Land, men hjem-me vi er paa den frem-me-de Strand; thi
løf - te vor Rest, og To - ner-ne fly - ve fra Kyst og til Kyst, og
hol - de vort Ord og ta - ge det at - ter i jub - len-de Kor; vi

Tun - gen os hil-ser med mo - der-lig Magt, og Haan-den os
Ung - dommens Hjer-te, som ud - i dem slaar, til Hjer - ter - ne
mø - des og skil-les, men mø-des i - gjen, naar Løf - tet os

Pagt, —
naar; —
hen —

ræk - kes til bro - der - lig Pagt, til bro - der - lig Pagt, og
ta - ler, saa vi - de de naar, saa vi - de de naar; der -
kal - der, og gi - ve os hen, og gi - ve os hen for

fæl - les er Min - der - nes funk - len - de Hær, og fæl - les er Mor - genens
for er de stær - ke, der - for gør de godt, der - for bær de Ste - ne til
For - tidens Min - de, for Frem - ti - dens Haab, for Sand - he - dens Sej - er og

red - mende Skjær, er Mor - genens rød - mende Skjær for Nor - den, og
En - hedens Slot, bær Ste - ne til En - hedens Slot i Nor - den, der -
Hjær - ternes Raab, for Sej - er og Hjær - ternes Raab, for Nor - den! for

fæl - les er Mor - genens rød - men - de Skjær for Nor - den.
for bær de Ste - ne til En - he - dens Slot i Nor - den.
Sand - hedens Sej - er og Hjær - ter - nes Raab, for Nor - den!

C. Floug.

Nr. 16. Norsk Sjømandssang.

Allegro vivace.

Efter Edv. Grieg.

staccato

1. Den nor-ske Sjø-mand er et gjen-nem - bar-ket Fol-ke-
 2. Her er et Folk i Krig for Li - vet u - af - la - de-

(2den St.)

færd (Folkefærd); hvor Far-toj fly-de kan, der er han før - ste
 lig (la-de-lig), med dy-re Man-de - fald i Kam-pe u - den

Mand. Paa Togt og hjem-me her, ved Sund og Skjær og
 Tal. Det, som er dag - lig - dags, det næv-nes ik - ke

ritard. e cresc.

Fi - ske - vær, ved Skjær og Fi - ske - vær han har sin
 net - op strax, det næv-nes ik - ke strax, og tit er

Gud i Sind og sæt - ter Li - vet ind, han har sin Gud i
 in - gen med, som brin - ge kan Be-sked, som brin-ge kan Be-

Sind og sæt - ter Li - vet ind.
 sked, som brin - ge kan Be - sked.

Bj. Bjørnson.

Nr. 17. Jeg vil væрге mit Land.

Energico.

Efter H. Nutzhorn.

1. Jeg vil vær - ge mit Land, jeg vil byg - ge mit Land, jeg vil
 2. Her er Som - mer - sol nok, her er Sæ - de - jord nok, ba - re
 3. Vi fo'r vi - de paa Tog o - ver gyn - gen - de Vaag, rundt i
 4. Den - ne Bo - stavn er vor, og vi el - sker den for, hvad den

el - ske det frem i min Bøn i mit
 vi, ba - re vi ha - ve Kjær - lig - hed
 Lan - de - ne knej - - ser nor - man - ni - ske
 var, hvad den er, hvad den bli - ver i -

el - ske det frem i min Bøn i mit Barn, jeg vil el - ske det frem i mit
 vi, ba - re vi ha - ve Kjær - lighed nok, ba - re vi ha - ve Kjær - lighed
 Lan - de - ne knejser nor - man - ni - ske Taarn, rundt i Lan - de nor - man - ni - ske
 var, hvad den er, hvad den bli - ver i - gjen, hvad den var, hvad den bli - ver i -

Barn, jeg vil ø - ge dets Gavn, jeg vil sø - ge dets
 nok. Her er dig - ten - de Trang, gennem Ar - bej - dets
 Taarn. Men vort mo - di - ge Flag fly - ver vi - dre i
 gjen, og som Kjær - lig - hed gror i den hjem - li - ge

Barn, jeg vil ø - ge dets Gavn, jeg vil sø - ge dets
 nok. Her er dig - ten - de Trang, gennem Ar - bej - dets
 Taarn. Men vort mo - di - ge Flag fly - ver vi - dre i
 gjen, og som Kjær - lig - hed gror i den hjemli - ge

Savn,
 Gang,
 Dag,
 Jord,

(2den St.) i - fra Grænsen og ud til de dri - ven - de Garn.
 Gang, dets Savn, til at løf - te vort Land, blot vi løf - ter i Flok.
 Dag, i Dag, og det rød - mer af Sundhed, som al - drig til - forn.
 Jord, den Jord, skal den gro af vor Kjær - lig - heds Frø - korn i - gjen.

Bj. Bjørnson.

Nr. 18. Paa Vandring.

Tempo di marcia.

Efter en norsk Melodi.

Vi fær-des med Lyst paa den stej - le - ste Vej, vi fel - ge vor

le - den-de Stjær-ne, som blaanen-de Bjærg o-ver skov-dunkle Hej staar

Van-dringens Maal i det fjær - ne. (2den St.) Vort Lø-sen det

klin - ger, Vort Lø-sen blandt
klin - ger, og Fo-den har vaar - li - ge Vin - ger. VortFjæl - de - ne klin - ger,
Lø - sen det klin - ger, og Fo - den har vaar - li - ge Vin - ger.

J. S. Welhaven.

Nr. 19. Fredmans Epistel Nr. 67.

(•Till Mutter på tuppen•.)

Marsch.

Efter C. M. Bellman.

Fa-der Mowitz, bro'r! spänn i-gen di - naskor, kom tag ditt valdhorn.

Jo, kä - ra mo'r! Stampa tak - ten och blås, vickla fram ditt krås, och

stå ej som en gås (som engås); tal - ja mu-sta-cher-na min son, och

väl-tra fa - sta-cher-ne i vrån, öpp-na kärl och sprund; du är

stark, din hund, stolt, fro - dig, frisk och sund (frisk och sund).

C. M. Bellman.

Nr. 20. På Eklundshof.

(Af »Gluntarne».)

Larghetto cantabile.

Efter G. Wennerberg.

Här är gu - da - godt at va - ra, o, hvad lif - vet

dock är skönt! hör hvad fröjd från fog - lars ska - ra, se hvad

grä - set ly - ser grönt, hum - lan sur - rar, fjä - riln prä - lar,

lär - kan slår i skyn sin drill, — och ur nek - tar fyll - da

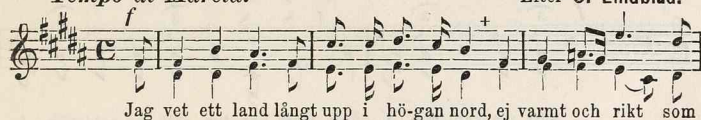
skå - lar dri - cka oss små blom - mor till.

G. Wennerberg.

Nr. 21. Dalkarla-sång.

Tempo di Marcia.

Efter O. Lindblad.

G. Nyblæus.

Nr. 22. Ångbåtssång.

Allegro moderato.

Efter O. Lindblad.

Sätt ma-schi-nen i gång, Herr kap-ten, sätt ma-schi-nen i

gång, Herr kap-ten, sätt ma-schi-nen i gång, sätt i gång!

Helsning vi sän-da från to - ner-nes verd! vän-ner på stranden, som

vef - ta med han-den:

(2den St.)

Far-väl, far-väl på den

gun-gan-de färd.

(2den St.)

Far-väl, far-väl på den gun-gan-de

färd.

Se, hur bøl-ja-n i fö-ren nu bru-sar,

(2den St.) låt gå!

f Hör, hur vin-den i seg-le - na su-sar! jag fly-ger bort från min

älsk-ling der, men dess bild jag i mitt hjer-ta bär.

Poco lento.

Kan-ske fäl-ler hon en käns-lans tår, ack dess me-ning jag

väl för-står! Tro-get som bøl-jan kys-ser stran-den,

ja — —! ja
så vill jag äl-ska (2den St.) ja, jag vill äl-ska, så vill jag äl-ska

så jag ja äl-ska får. O. Lindblad.

Nr. 23. Lær mig!

Langsomt.

Efter J. Malling.

1. Lær mig, Nat - tens Stjør - ne, at ly - de fast og
 2. Lær mig, Mar - kens Blom - mer, at bi - e paa min

- gjær - ne, ej at vi - ge fra den Vej, Him - lens Gud til - maal - te
 Som - mer midt i Ver - dens dy - be Ve, at spi - re un - der Vin - ter -

- mig! Lær mig, Nat - tens Stjør - ne!
 sne! Lær mig, Mar - kens Blom - mer!

3.

Lær mig, gølge Hede,
 Du brune Lærkerede,
 Nejet med en fattig Høst,
 At huse Sangen ved mit Bryst!
 Lær mig, gølge Hede!

5.

Lær mig, grønne Lunde,
 At skygge, om jeg kunde,
 Hver som kommer mig forbi,
 Ven og Fjende paa min Sti!
 Lær mig, grønne Lunde!

4.

Havets Bølgehære,
 Lær mig mit Aag at bære,
 Og som I, naar Sol gaar ned,
 At spejle lidt af Himlens Fred!
 Havets Bølgehære.

6.

Sol i Aftensvale,
 Lær mig den Kunst at dale,
 Kun mod Nattens Dyb at gaa,
 For nyfødt atter at opstaa!
 Lær mig Sol, at dale!

Chr. Richardt.

Trestemmige Sange.

Nr. 24. Jeg elsker de grønne Lunde.

Andantino.

Efter A. Møller.

The musical score is written for three voices (Soprano, Alto, and Tenor/Bass) in a three-part setting. It begins with a piano (*p*) dynamic and a tempo marking of *Andantino*. The first system contains two staves of music with lyrics in Danish. The second system continues the melody with a *cre - - - scen - - - do* vocal line. The third system features a *f* (forte) dynamic and another set of lyrics. The score concludes with a final vocal line marked *cre - - - scen - - - do*.

1. Jeg el-sker de grøn-ne Lun - de med To-ner-nes vug-gende
2. Jeg el-sker hver Dal, hver Ban - ke med Kor-nets bel-gende

cre - - - scen - - - do

Fald, jeg el-sker de blan-ke Sun - de med Sej-lernes Tu-send-tal.
Flugt, hvor flit-ti - ge Hænder san - ke af Ar-bejdets gyldne Frugt.

cre - - - scen - - - do

3.

Jeg elsker de brede Sletter
I Sollysets Sommerpragt,
I Vinterens Stjærnenætter,
Bag Snetæppets Juledragt.

4.

Mig fryder din Ros, din Ære,
Mig knuger din Sorg, dit Savn.
Hver Glans, hver Plet vil jeg bære,
Som falder paa Danmarks Navn.

5.

Thi Du er mig Fader og Moder,
Saa synges fra Strand til Strand;
Langt mer' en Søster og Broder;
Thi Du er mit Fædreland.

6.

Forstummed hver Røst i Skoven,
Og faldet hver gylden Frugt,
Faldt Nat over Mark og Voven,
Jeg fandt det dog lige smukt.

7.

Om alle de Dremme bristed',
Du har fra din Ungdom drømt,
Om Trængsel og Nød Du fristed',
Jeg elsked' Dig dobbelt ømt.

8.

Men end er der Sang i Skoven,
Højt bølgel det røde Flag;
End er der en Gud foroven,
Der raader for Danmarks Sag!

Joh. Helms.

Nr. 25. Dannebrog.

Moderato.

Efter J. P. E. Hartmann.

mf

1. Hil Dig, vor Fa-ne! Korsban-ner hvidt! hol-de paa Ba-ne
2. Fjender-ne gru-e, mer end for Sværd, ved Dig at sku-e,

mf

med Dig vi Skridt, vis er os Kran-sen, Gyl-den-aars-
plan-tet dem nær; hvor Du dig hæ-ver, Sej-er om-

glansen, Danskerne føl-ge Dig frit! Dan-sker-ne føl-ge Dig frit!
svæ-ver Korsherrens sig-ne-de Hær! Kors-herrens sig-ne-de Hær!

føl-ge Dig frit!
sig-ne-de Hær!

3.

Kjærlig omfavned
Dig Dannelmænd,
Dannebrogssnavnet
bærer Du end,
Himlen til Ære
altid Du bære
Navnet med Sejer igjen!

4.

Hil Dig, vor Fane!
Korsbanner hvidt!
Du paa din Bane
Overfløj tit
Højere oppe
Aandernes Troppe,
Sejeren følge Dig frit!

N. F. S. Grundtvig.

Nr. 26. De danske og deres Konge.

Andantino.

J. Mikkelsen.

mf

1. Alt rej - ser Vin - tren sit hvi - de Telt, med Is lig - ger
2. Se Sven - sken lig - ger for Kjø - ben - havn, han sto - ler saa

mf

poco string. e cresc.

p *lento*

lil - le og sto - re Bælt; } men Danmark sto - ler paa Her - ren.
trygt paa sin Magt, sit Navn; }

poco string. e cresc.

p *lento*

3.

I Byen hersker den bitre Nød;
Saa haardt den alt trues af Hungersdød;
Men Danmark o. s. v.

4.

Den hele Forstad er lagt i Grus,
Højt Flammerne hvirvle fra Herrens Hus.
Men Danmark o. s. v.

5.

Den danske Konge paa Volden staar,
De glødende Kugler omkring ham slaar,
Men Danmark o. s. v.

6.

Alt ejer Fjenden den hele Ø;
Men Frederik svor i sin Rede dø;
Og Danmark o. s. v.

7.

Enhver vil stride trods Kjen og Stand,
Hver Mand er en Helt, og hver Kvinde Mand,
Og Danmark o. s. v.

8.

Sin Ligskjorte drager nu Svensken paa,
Som Dødningseskarer i Sneen de gaa;
Men Danmark o. s. v.

9.

De svenske storme med Larm og Skrig,
Men synke i Døden som blodige Lig;
Thi Danmark o. s. v.

10.

Snart toner *Te Deum* som Hjærtets Tolk,
Og Kongen knæler med alt sit Folk;
For Sejren takke de Herren.

H. C. Andersen.

Nr. 27. Slesvig.

*Temmelig langsomt.*Chr. Barnekow.
(Udsat af Komponisten.)

p

1. Der er Haab i vort Bryst, thi da Her-ren os slog, saa i
2. Vi vil frem gennem Spot, gjen-nem Nød, gennem Blod til vor

mf *p* *cre -*

Knæ for den stær-ke vi faldt, det et Rid-derslag var, og paa
Frem-tids for-jæt-te-de Land, vi vil lan-de paa ny med en

seen - - do *f*

Kors-fa-rer-Tog gaa vi frem mod vort Maal gennem alt.
lyk-ke-lig Fod hist paa Slesvigs vel-sig-ne-de Strand!

seen - - do *f*

3.

Vi har lyttet i Natten mod Øst og mod Vest
Efter Fjed af en kommende Ven,
Vi kun Hovslag fornam af den pilsnare Hest,
Der bar Løgnen til Folkene hen.

4.

Lad dem glemme os kun paa vor ensomme Vagt!
Lad dem vie til Døden os ind!
Ved den gryende Dag skal de se, hvilken Magt
Der er lagt i det trofaste Sind.

5.

Da vor Morgensang Sværdet skal synge mod Sky,
Mens vor Fane sin Vinge slaar ud!
Den skal flyve med os imod Sejren paa ny
Eller hjem gennem Døden til Gud!

6.

Ja, naar Dagen den gry'r, da vær oppe, vort Haab,
Og slaa ud dine Vinger til Strid,
Og som Lærken syng ud over Fjendernes Raab:
Nu for Danmark er Foraarets Tid!

7.

O, I Mænd, som har felt, at Gud Fader os slog,
Og at Hjærtet blev stort ved hans Slag,
Værer med paa vort dejlige Korsfarer-Tog
Ud til Slesvigs Befrielsesdag!

M. Rosing.

Nr. 28. Søkampen ved Helgoland.

Allegro moderato.

J. Mikkelsen.

1. Stær-ke Dren fra Nord-havs-bel-ge, fri-ske Pust fra

Tang i Føl-ge
Hel-go-land, med den grøn-ne Tang i Føl-ge

Sejr I bar til Dan-marks Strand.

2.

Det var som i gamle Dage,
Det var Glimt af Nordhavs Sky;
Det var os, som turde jage,
Det var dem, som maatte fly.

3.

„Jyllands“ Bryst sin Harmes svaler,
Leger ej bag Klitten Skjul;
Lystig „Hejmdals“ Hane galer,
Tordnen ruller fra „Niels Juel“.

4.

Skudt i Brand ved danske Brande,
Flammer Fjendernes Fregat,
Lyser over mørke Vande,
Som et Fyr i Danmarks Nat.

5.

Tak, I gæve Orlogshelte!
Det var Bad paa lummer Dag;
Nu hos Vaarens lyse Telte
Vajer ungt det gamle Flag.

Chr. Richardt.

Nr. 29. En Vise om Vaaren.

Allegro.

Enkelte St.

J. Chr. Gebauer.

(Udsat af Komponisten.)

1. Nu lak-ker det ad   Ti - den smaat, da Jom-fru Vaar vil
2. Ca - mi - sol, mens li - stig i det

kom-me; den Søvn, som hun i Nat har faa't, er sag-tens snar-lig
sam-me sig nær-mer den for-lib-te Sol i ful-de Fyr og

om-me. Ej - a, ej!
Flamme. Ej - a, ej!

grønt og

Kor.

Ej - a! hvor skjønt! snart Lø - vet er grønt og

1ste til 9de Vers.	Sidste Vers.
2. Bort ka-ster hun sin	
Fug-len vil kvi-dre saa kjönt.	kvi-dre saa kjönt.

3.

Saa tager hun sit Styrtebad
I Luftens friske Strømme,
Lig lette Skyer skilles ad
De mørke Nattedrømme.
Eja! hvor skjönt! o. s. v.

7.

Men alt, hvad der har Kraft og Liv,
Sig glæder ved Partiet;
Der findes ej en Sjel saa stiv,
Der finder noget i'et.
Eja! hvor skjönt! o. s. v.

4.

Og naar hun saa er toet og tørt,
Den ranke Mø sig klæder
I Silkesærk og Fløjelsskjørt,
Og stadselig fremtræder.
Eja! hvor skjönt! o. s. v.

8.

Nej, Gjøgen ler til Finkens Slag
Og Storken Halsen bøjer,
Og Sommerfuglen for og bag
Gjør tusend pæne Lejer!
Eja! hvor skjönt! o. s. v.

5.

Men Solen med et rundt Gesigt
Bag efter hende render;
Han tror nu ret, det er hans Pligt
At være hendes Tjener.
Eja! hvor skjönt! o. s. v.

9.

Kaninen morer sig i Krat,
Græshoppen lystig vipper,
Mildt Stjærnen i den klare Nat
Med sine Øjne glipper.
Eja! hvor skjönt! o. s. v.

6.

Og vil hun bruge ham til Spejl,
Da er han saa fornøjet,
Skjönt stundum — det slaar aldrig
fejl —
Han Taarer faar i Øjet.
Eja! hvor skjönt! o. s. v.

10.

Sig glæder selv, skjönt gammelklog,
Den blege, syge Maane,
Alverdens Hjærter sukke, og
Poeterne — de daane.
Eja! hvor skjönt!
Snart Lovet er grent,
Og Fuglen vil kvيدة saa kjönt.

Chr. Winther.

Nr. 30. En Vise om Vinteren.

Allegro maestoso.

J. Chr. Gebauer.

(Udsat af Komponisten.)

1. Vor Vin - ter er en dyg - tig Mand, hans Kraft og Marv kan
2. Han skif - ter Skjor-te i det Fri og la - der ej den

klod - - - se, hans Kjød er Malm og Staal hans
var - - - me, hans Tænder jog det al - drig

hans Kraft og Marv kan klod-se,
og la - der ej den var-me,

hans Kjød er Malm
hans Tænder jog

Tand, - - og al - ting, al - ting kan han trod-se.
i, - - og al - drig, al - drig kneb hans Tar-me.

og Staal hans Tand, og al - ting, al - ting kan han trod-se.
det al - drig i, og al - drig, al - drig kneb hans Tar-me.

3.

Hans Blomster kun paa Ruden gror,
Ej Fuglesang ham smager;
Han hader varmt i Krus, paa Bord,
Kort alle, alle varme Sager.

Efter M. Claudius ved C. H. Thurah.

Nr. 31. Stolt Mettelil.

Temmelig hurtigt.

Chr. Barnekow.

(Udsat af Komponisten.)

Alle.

Enkelte St.

1. Stolt Met-te-lil sad og læ-ste i Bog,—un-der de Ro-ser
2. Hun var hvid som Her-me-lin,—un-der de Ro-ser

Enkelte St.

poco rit.

Alle.

p a tempo

to! — den Gre-ve hen-de med Vold bort-tog. } Der stan-der en
to! — der lig-ge to Ro-ser i hen-des Kind. }

li-den Lind i Gre-vens Gaard saa her-lig.

3.

4.

Han sendte til hende de Riddere fem, Han sendte til hende de Riddere ni,
Men ikke saa vilde hun følge dem. Men ikke saa vilde hun følge de.

5.

Selv kom saa Greven med alle hans Mænd,

— Under de Roser to! —

Saa førte han bort den Jomfru skøn.

Der stander en liden Lind i Grevens Gaard saa herlig.

Af en gl. Folkevis.

3*

Nr. 32. Hr. Blok.

Allegro moderato.

J. Chr. Gebauer.

(Udsat af Komponisten.)

mf

1. { Naar Ved blev fæl-det hjem-me, sad Bed-ste-mo-der ved sin Rok,
og sang med sag-te Stem-me en Ting, hun kald-te for Hr. Blok.

2. { Hun sang: Et Styk-ke Bræn-de blev ud-set af den he-le Flok
og rej-stes o-ver En-de og kaa-re-des til Hug-ge-blok.

mf

1. En Ting, en Ting, en Ting, hun kald-te for Hr. Blok, en Ting, en

2. Til Hug-, til Hug-, og kaa-re-des til Hug-ge-blok, til Hug-, til

Ting, en Ting, hun kald-te for Hr. Blok.

Hug-, og kaa-re-des til Hug - ge-blok.

3.

„Ha!“ skreg den, „hvilken Ære!

Mit Hjærte anede det nok!

Kun Træ maa Røsten være,

Men ene jeg, jeg er en Blok!

: Men jeg, men jeg, men ene jeg, jeg er en Blok! :

4.

Hug løs paa alt det Brænde!
 Lad springe over Sten og Stok,
 At man kan Forskjel kjende
 Paa simpelt Træ og paa en Blok!

: Paa Træ, paa Træ, paa simpelt Træ og paa en Blok! :|

5.

Og Øxen klang og trælled
 Den hele Dag igjennem, og
 Omsider alt laa fældet
 I Flæng omkring den stolte Blok. —

: I Flæng, i Flæng, i Flæng omkring den stolte Blok! :| —

6.

Med Nakken højt den kasted,
 Da pludselig — o ve, o vok!
 To Hænder sig formasted
 At løfte slig en fornem Blok. —

: O ve! o vok! at løfte slig en fornem Blok! :| —

7.

Den følte Savens Tænder
 Og sprutted Eder, vel en Skok,
 Og vred med sine Lænder
 Og kaldte ivrig sig Hr. Blok! —

: Hr. Blok! Hr. Blok! og kaldte ivrig sig Hr. Blok! :| —

8.

Den maatte Magten vige,
 Kom under Gryden af vor Kok,
 Skjönt den blev ved at skrige,
 At den var egentlig en Blok.

: En Blok, en Blok, at den var egentlig en Blok. :|

L. A. Bødtscher.

Nr. 33. Morgendug, der sagte bæver.

Ikke for langsomt*).

Leopold Rosenfeld.

(Udsat af Komponisten.)

mp

1. Mor-gen-dug, der sag - te bæ - ver i den lu - ne
 2. Hel - te-daad, der al - drig glem-mes, selv i Ti - dens
 3. Sli - ge Drem-me, sli - ge Smyk-ker, hvo kan glem-me
 4. Nej, vi vil vort Hjem ej byt - te bort for no - gen

mp

Vind - ,
 Høst - ,
 dem - !
 Pris - ,

mf

Vind - - , Blom - ster-duft, der lang - somt svæ - ver
 Høst - - , sto - re Sagn, der e - vig glem - mes
 dem - - ! Vil - de no - gen her vel byt - te
 Pris - - , her vi vir - ke vil og le - ve

mf

1ste og 3die Vers *p* og *staccato*2det og 4de Vers *f*

fra den gam - le Lind, Al - fe - leg bag Sko - vens
 skal ved Sa - gas Bryst, Hjer - ter, der af Tro - skab
 Dan - marks gam - le Hjem, hvor i Ly bag E - gens
 paa de dan - skes Vis, stær - ke som vor Old - tids

Lind - - - ,
 Bryst - - - ,
 Hjem - - - ,
 Vis - - - ,

*) 2de og 4de Vers synges hurtigere og *f*.

cre - scen - do

Sa - le, Fug - le - sang i For - aars - da - le - -,
 lu - e, Mod, som Dø - den ej kan ku - e - -,
 Skyg - ger Sko - vens Fugl med Fri - hed byg - ger - -,
 Min - der, fuld af Kraft mod Dan - marks Fjen - der - -.

f poco lento

Maa - nens Lys paa Bol - gens Strøm - - - me,
 yd - mygt Sind i Glans og Lyk - - - ke,
 mod det Land, hvor Ve - stens Sla - - - ver,
 tro som Guld mod Drot og Ri - - - ge.

f poco lento

det er Dan - marks Drøm - - - me.
 det er Dan - marks Smyk - - - ke.
 Malm af Jord op - gra - - - ver.
 dem vi al - drig svi - - - ge.

C. Hauch.

Nr. 34. Jyden.

Tempo di Marcia.

Efter H. C. Simonsen.

mf

1. Jy-den han æ stærk aa sej, mod-de baad i

mf stærk aa sej,

nej aa næj, go'r ed op, aa go'r ed

nej aa næj, go'r ed op,

f

ni'r, aal-ler do faa-tavt ham si'r.

aa go'r ed ni'r, aal-ler do faa-tavt ham si'r.

2.
Fest næ dær æ no'e pofahr,
Komme Jyden ud aa da'r,
Men han go'r ett ind igjen,
Fa' de uhn han haa gjent hen. :|

3.
Læ vos aalti blyw ve de!
Faa'r sin baan ka kjennes ve!
: Sø'n et sind da hær i No'r,
Haal sæ ve, te aalt faago'r. :|

St. St. Blicher.

Nr. 35. Margretes Vuggesang.

(Af »Kongsemnerne«.)

Adagio.

Efter Edv. Grieg.

pp

Nu lof-tes Laft og Lof-te til Stjær-ne-hvæl-ven blaa, nu

pp

fly - ver lil - le Haa - kon med Dromme - vin - ger paa, Der

p

er en Sti - ge stil - let fra Jord til Him - mel op, nu

mf

sti - ger lil - le Haa - kon med Eng - le - ne til Top; Guds

pp

Eng - le smaa de vaa - ge for Vug - ge - bar - nets Fred, Gud

sig - ne, lil - le Haa - kon, din Mo - der vaa - ger med.

Henrik Ibsen.

Nr. 36. Sommarsöndag.

Efter G. Wennerberg.

(4stem. Sänge f. bl. Stemmer.)

*Moderato.*1ste Gang *p*, 2den Gang *mf*.*)

Lju - sa sky - ar seg - la un - der hög - blå him - mel,
 Än - gens blom - mor dof - ta, sko - gens or - gel bru - sar,

ljum - ma som - mar - vin - dar kru - sa vi - kens vat - ten; } Her - rens dag är
 hög - tids klädd och stil - la hvi - ler he - la nej - den; }

kom - men, och på star - ka vin - gar bär han ned till jor - den

sa - lig - het af hög - den, här - lig är na - tu - ren, lyst af so - lens

*) Naar Delen gjentas, kunne 3die Stemmerne forstærke 2den Stemme.

strå-lar, här-li-ga-re an-den, lyst af Gud.
G. Wennerberg.

Nr. 37. Liksom jag.

Allegretto.

Chr. Barnekow.

(Udsat af Komponisten.)

1. Verlden är så stor, sko-gen är så sval; ut-i löf-vens sal
2. An-gen är sågrann*, blommorna så blå, tu-sen fjärlar**) små

li-ten få-gel bor, sjun-ger der hvar dag, sjun-ger lik-som jag,
flad-dra om hvarann, flad-dra der hvar dag, flad-dra lik-som jag,

sjun-ger lik-som jag.
flad-dra lik-som jag.
Z. Topelius.

*) fin, smuk.

**) Sommerfugle.

Nr. 38. „En månskensnatt på slottsbackan“.

(Af Gluntarne.)

Moderato.

Efter G. Wennerberg.

p

1. Her - re, min Gud! hvad den må - nen ly - ser, se, hvil - ken

glans ut öf - ver land och stad! him - len är klar och hvar

stjer - na my - ser vän - ligt e - mot oss ner och vin - kar

cre - - - *scen* - - - *do*

glad. Der flam-mar Si - ri - us, der O - ri - on, der pla-skar

cre - - - *scen* - - - *do*

ritard.

Nr. 39. Aftensang.

Andante sostenuto.

Efter Fr. Kuhlau.

p

Ver-dens Larm for-stum-met nu er; ej mindste U-ro hø-res

i Sko - ven!

mer, in-gen Lyd; selv Fug-len ti-er i Sko-ven; Snart, o snart

p

vil og du so - ve, so - ve sødt i Ro! Snart, o snart vil og du

so - ve sødt i Ro!

f *pp*

so - ve, so - ve sødt i Ro, so - ve sødt i Ro!

Efter J. W. Gøthe.

Nr. 40. Canon.*)

Moderato.

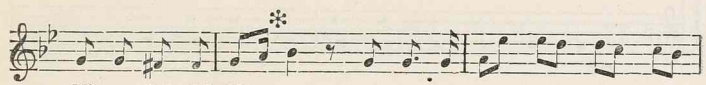
Fr. Kuhlau.

Naar Du er dum, da vær blot stum, naar Du er dum, da vær blot

stum; men med en kri-tisk Mi-ne, med en kri-tisk Mi-ne, med en kritisk

Mi-ne, kri-tisk Mi - ne — strax gy-ser hver, som til Dig

ser, og tæn-ker Død og Pi-ne, Død og Pi - - ne.

H. V. Kaulund.

Nr. 41. Canon.

Fr. Kuhlau.

Hvis blot Dig selv Du kan be-va-re og vil-le, hvad Du

vil til Gavns, og vil-le, hvad Du vil til Gavns;

saa naa'r dit Far-toj nok til Havns, med he - le

Re - sten har det in - gen Fa - - - - - re.

Carit Ellar.

*) Canon er et Tonestykke, i hvilket en eller flere kort efter hinanden indtrædende Stemmer, Skridt for Skridt, efterligner Melodigangen i den begyndende Stemme. Indtrædelsen af en ny Stemme betegnes med **.

Nr. 42. Ved Vaarens Komme.

Allegretto vivace.

Efter C. E. F. Weyse.

mf

1. En - de - lig rev - ned de hæn - gen - de Sky'r, de for -
 2. Fin - ken er kom - men, den var ik - ke sên: Tir - re -

mf

svandt i en Kant; Kul - den med Taa - ger - ne fly'r.
 lit! Kvir - re - lit! Kvid - drer paa gyn - gen - de Gren.

Him - me - len skin - ner saa klar og saa pur, som en De -
 Græs - set alt spej - ler sig spædt i vor Sø, Is - sen og

mant, som en sle - ben A - zur. Var - men op - li - ver den
 Sne - en paa Bjær - get maa te. Lø - ve - ne flet - te det

død - kol - de Jord; ej - a se, Her - re - je! alt staar Vi-
maj - grøn - ne Tag; vif - ter hid, vif - ter did, højt i den

o - len i Flor.
ven - li - ge Dag.

3.

Hvad er saa herligt, som Rosen i Vaar?
Hvad saa rødt?
Hvad saa sødt?
End den ej blomstrende staar.
Endnu den slutter paa tornede Stub
Grønt i sit Løv den tilsluttede Knop;
Men kun en Dag i den varmende Luft
Giver Agt,
Hvilken Pragt!
Mærker I Purpurets Duft?

4.

Blusser alt Rosen, da kommer og snart
Trillere,
Philome
Hurtig paa Vingernes Fart.
Liflige Nattergal bygger i Træ
Hurtig sin Rede bag Grenenes Læ,
Holder sit Bryllup og synger sin Sang:
Søde Lyst
I mit Bryst!
O, Du livsalige Klang!

A. Oehlenschläger.

Nr. 43. Kinesisk March.*)

(4stem.)

Tempo di marcia.

Efter Jul. Otto.

Sopran I.
f Br-r-r-r-r-r-r-r-r-r-r-r-r-r-r-rum; la la la

Sopran II.
f

Alt I.
f Rutsch, rap-pel-te rutsch, rap-pel-te rutsch, bum, bum; la la

Alt II.
f

la la la la la la tschin-na-ta; la la la

la, la la la, la la rap-pel-te, rap-pel-te rutsch; la la

*) Nærværende Sang vil maaske nok forekomme en og anden Syngelærer at ligge lidt upraktisk for Børnестemmer; ved en fornuftig Fordeling af Stemmerne og en forsigtig Anvendelse af Børnernes høje Falset-Toner, kommer man dog temmelig let over Vanskelighederne, medens man paa samme Tid har en stor Hjælp deri, at Sangen morer og interesserer Eleverne.

la la la la la la tschin-na - ta, la la la

la, la la la, la la rap-pel-te, rap-pel-te rutsch, la la

la la la la la la la tschin-na - ta - ta - ta - ta; rap-pel-te

la, la la la, la la la, br-r-r-rum; rap-pel-te

rutsch, rap-pel-te rutsch, rap-pel-te rutsch, br-r-r-rum; Tschin-gi-
rutsch, rap-pel-te rutsch, rap-pel-te rutsch, br-r-r-rum.

4*

an, Tschin-gi - an, Tschin-gi - an, Fu - ki-
mf *mf*
mf *f* *mf* *f* *mf*
 Br-r-r-r-r-r-r-r-r-rum, rap-pel - te rutsch.
mf *f* *mf* *f* *mf*
 Bum, tsching, büm, tsching, bum,

en, a Fu - ki-en, a Fu - ki-en. Tschin-gan-
mf *mf*
mf *f* *mf* *f* *mf*
 Br-r-r-r-r-r-r-r-r-rum; rap-pel - te rutsch.
mf *f* *mf* *f* *mf*
 Bum, tsching, büm, tsching, bum,

ho - -, Tschin-gan - ho - -! Lu - li - fut, tsching, Lu - li-
mf *mf*
mf *mf* *mf* *mf* *mf*
 Brrrum, brrrum. Br-r-r-r-r
mf *mf* *mf* *mf* *mf*
 Tschum, tschum, tschum. Tschum, tschum, tschum,

mf dolce
fut,tsching,Lu-li-fut, tsching! Nan-king-ja - ho, ga, ga, ga,
mf
mf
-rum, br-r-rum, tsching! Nan-king-ja - ho, br-r-rum, bum,
mf
tschum, tschum,tschum,tsching! tsching,

mf
ga; Nan-king-ja - ho, la la la, la la
mf
f 3 3 *mf*
tæt-te-ra, tæt-te-ra-tæ. Nan-king-ja - ho, br-r-rum, bum,
mf
bum. Nan-king-ja - ho, br-r-rum, tsching,

f
la. Fu - ki-en, a Fu - ki-en, a Fu - ki-
f
f 3 3 *f* 3 3
tæt-te-ra, tæt-te-ra-tæ, rap-pel-te rutsch, rap-pel-te rutsch, rap-pel-te
f 3 3 3
bum.

ff *3*
 en, a Fu - ki-en, rap - pel - te rutsch, rap - pel - te rutsch, rap - pel - te
ff *3* *3* *3*
 rutsch, rutsch, rutsch, rap - pel - te rutsch, rap - pel - te rutsch, rap - pel - te
ff *3* *3* *3*

Fine. *Trio.* *dolce mf*
 rutsch, br-r-rum. Sin - ga-po - ra.
dolce mf
 lu lu lu lu lu lu lu,
dolce mf
 rutsch, br-r-rum. lu lu lu lu lu lu lu,
f Solo. *mf* *f*
Fine. Vi-di, vi-di vum, br-r-rum, vi-di, vi-di

p
 Sin - ga-po - ra, lu lu lu lu lu lu lu,
p
 lu lu lu lu lu lu lu, lu lu lu lu lu lu lu,
p
 lu lu lu lu lu lu lu, br-r-r-rum, br-r-r-
mf *f*
 vum, br-r-r-rum, vi-di, vi-di vum, br-r-r-rum, br-r-r-

rap-pel-te, rap-pel-te rutsch, Sin - ga-po - ra,
 lu lu lu lu lu lu lu,
 -rum, bum, bum, lu lu lu lu lu lu lu,
 vi-di, vi-di vum, br-r-rum, vi-di, vi-di
 cre - scen - do
 Sin - ga-po - ra, lu lu lu lu lu lu lu,
 lu lu lu lu lu lu lu lu, cre - scen - do
 lu lu lu lu lu lu lu lu, br-r-r-rum, br-r-r-r-
 mf f mf cre - scen - do
 vum, br-r-r-rum, vi-di, vi-di vum,
 1mo. f 3 2do. f 3 Da Capo al Fine.
 bum, tæt - te - ra - tæ. bum, tæt - te - ra - tæ.
 f 3 f 3
 -rum, tæt - te - ra - tæ. -rum, tæt - te - ra - tæ.
 f 3 f 3
 Da Capo al Fine.

Indhold.

Nr.	Tostemmige Sange.	Side
16.	Den norske Sjømand. <i>Edv. Grieg</i>	18
12.	Der er saa travlt i Skoven. <i>J. Chr. Gebauer</i>	13
5.	Det er hel underligt et Sprog. <i>H. Rung</i>	6
6.	Det var Tymme Sjølandsfar. <i>Chr. Barnekow</i>	6
14.	Dig hilse vi saa mangen Gang. <i>R. Schumann</i>	16
19.	Fader Mowitz, bro'r! <i>C. M. Bellman</i>	21
9.	Herr Olaf Rye var en Kæmpe bold. <i>Chr. Barnekow</i>	10
20.	Här är gudagodt at vara («Gluntarne»). <i>G. Wennerberg</i>	22
1.	Hoje Nord, Sangens Bo! <i>J. Glæser</i>	1
8.	I Danmark toner Kæmpesang. <i>Chr. Barnekow</i>	8
3.	I Danmarks Bøgelunde. <i>J. O. E. Horneman</i>	3
7.	I gamle Dage det var en Gang. <i>H. Nutzhorn</i>	8
21.	Jag vet ett land. <i>O. Linblad</i>	23
17.	Jeg vil væge mit Land. <i>H. Nutzhorn</i>	19
10.	Læg Musketten til Kinden. <i>J. O. E. Horneman</i>	10
23.	Lær mig, Nattens Stjerne! <i>I. Malling</i>	26
11.	Slesvig, vort elskede, omstridte Land. <i>Th. Thaulow</i>	12
22.	Sätt maskinen i gång. <i>O. Lindblad</i>	24
4.	Vi elske vort Land. <i>P. E. Lange-Müller</i>	4
15.	Vi flygtige Svende. <i>J. P. E. Hartmann</i>	16
18.	Vi færdes med Lyst. <i>Norsk Melodi</i>	20
13.	Vi vandre sammen. <i>N. W. Gade</i>	14
2.	Ældgamle Danmark. <i>J. O. E. Horneman</i>	2

Tre- og firstemmige Sange.

26.	Alt rejser Vintren sit hvide Telt. <i>J. M.</i>	29
27.	Der er Haab i vort Bryst. <i>Chr. Barnekow</i>	30
42.	Endelig revned de hængende Sky'r. <i>C. E. F. Weyse</i>	48
38.	Herre, min Gud! («Gluntarne»). <i>G. Wennerberg</i>	44
25.	Hil Dig, vor Fane! <i>J. P. E. Hartmann</i>	28
41.	Hvis blot Dig selv Du kan bevare. Canon. <i>Fr. Kuhlau</i>	47
24.	Jeg elsker de grønne Lunde. <i>A. Møller</i>	27
34.	Jyden han æ stærk aa sej. <i>H. C. Simonsen</i>	40
36.	Ljusa skyar segla. <i>G. Wennerberg</i>	42
33.	Morgendug, der sagte bæver. <i>Leopold Rosenfeld</i>	38
40.	Naar Du er dum. Canon. <i>Fr. Kuhlau</i>	47
32.	Naar Ved blev fældet hjemme. <i>J. Chr. Gebauer</i>	36
29.	Nu lakker det ad Tiden smaat. <i>J. Chr. Gebauer</i>	32
35.	Nu løftes Laft og Lofte («Kongsemnerne»). <i>Edv. Grieg</i>	40
43.	Rutsch, rappelte rutsch. <i>J. Otto</i>	50
31.	Stolt Mettelil. <i>Chr. Barnekow</i>	35
28.	Stærke Dren fra Nordhavs Bølge. <i>J. M.</i>	31
39.	Verdens Larm forstummet. <i>Fr. Kuhlau</i>	46
37.	Verlden er så stor. <i>Chr. Barnekow</i>	43
30.	Vor Vinter er en dygtig Mand. <i>J. Chr. Gebauer</i>	34

